

Lieve gemeente,

De Duitse predikant Bonhoeffer maakt in één van zijn boeken onderscheid tussen goedkope genade en dure genade. Goedkope genade staat dan voor een christen – zijn wat iemand niets of bijna niets kost, geen tijd, geen middelen, maar vooral geen ruimte in ons hart.

Dure genade is kostbaar. Dat kost moeite, opoffering, zelfverloochening en kruisdragen. Dat is de genade van Jezus Christus. Het kostte Hem alles om deze genade gebruiksklaar te maken. En wie door geloof deze genade ontvangt in eigen leven en deze gebruikt, die deelt in deze kostbare genade. Dit echte moeten we onderscheiden van surrogaat, de goedkope variant, die kost haast niets. Daar is het ook namaak voor.....

Intussen valt het niet mee om echt van namaak te onderscheiden. Dat geldt in het dagelijkse leven, maar ook voor het geestelijke. Iemand kan jaren naar de kerk gaan, maar geen volgeling van Jezus Christus zijn. Het is heel goed mogelijk om actief te zijn in onze gemeente, maar het Hoofd van deze gemeente, Jezus Christus, nog nooit te hebben ontmoet. Of wel te hebben ontmoet, maar vervolgens geen antwoord gegeven op zijn vraag: 'volg jij mij?' Wie? Ik? Hem volgen? Weet je wel wat Hij van je vraagt?

In Marcus 10 ontmoeten we iemand die geroepen wordt om de Here Jezus te volgen, echt! Helemaal! God liefhebben boven alles, de naaste als jezelf.

Echt met de Here Jezus op weg gaan. Niet als een experiment of stage lopen of als toerist, maar als een bewuste keuze, als een levensovergave: 'zegt U maar, Here Jezus, wat ik zal doen.' Dan blijkt de weg van het navolgen van Jezus Christus vol valkuilen. Het valt niet mee!

Kierkegaard zei: 'je kunt gemakkelijker een bewonderaar van Jezus worden, dan een volgeling.'

Het thema voor vanmorgen is:

Fan of volgeling van Jezus? Antwoord geven op deze vraag!

We zien vanmorgen naar een leuke, vlotte vent die bij Jezus komt. Het woord voor 'lopen' in vers 1 kun je ook vertalen met 'rennen'. Enthousiast komt hij op Jezus af, knielt voor Hem neer, wat te doen gebruikelijk was voor een rabbi – te vergelijken met ons handen geven – en zegt: 'Goede Meester', - ook al weer echt in de roos – een keurige vent die manieren geleerd heeft, 'wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?'

Wat een mooi mens.

- Hij kent de juiste manieren.
- Hij is bij de juiste persoon.
- Hij stelt de juiste vraag.

Ik krijg niet zoveel mensen aan de deur of vragen per telefoon of mail die precies deze kern raken. Kreeg ik ze maar dagelijks: 'wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven?'

Heerlijk zo 'n vraag.

Hij vraagt niet: - 'hoe kan ik meer verdienen?'
- 'hoe kan ik in mijn leven gelukkiger worden?'
- 'hoe moet ik met mijn relaties omgaan?'

'Hoe ga ik naar de hemel?'

Wat dan opvalt is, dat de Here Jezus met hem de diepte ingaat. Hij wil uitkomen bij het punt van Romeinen 12, dat wij ons lichaam, stellen tot een levend, heilig, God welgevallig offer. En daarom begint hij met de geboden. 'Die ken je toch?' 'Ja zeker', zegt hij, 'sinds mijn jeugd houd ik mij daaraan.'

En hier komt iets van zelfingenomenheid om de hoek kijken, hoogmoed. Hij twijfelt geen moment aan zichzelf. Hij is overtuigd dat hij goed bezig is. Hij kent de Bijbel, is recht in de leer en gaat naar Jezus voor een bevestiging daarin, een aai over de bol. 'Ik ben goed bezig. Dat ziet iedereen, dus Jezus ook.' En hij ziet Jezus als een goede gesprekspartner – op niveau ook als hij Hem vleit met 'Goede Meester'. Af en toe een serieuze dag kan geen kwaad.

Verderop blijkt dat het helemaal niet goed met hem zit, omdat hij geen volgeling van Jezus is en dat ook niet van plan is te worden. Het blijkt dat hij geld en goed liefheeft en niet van plan is deze liefde op te geven voor liefde tot Jezus.

Maar wat mij zo geweldig raakt, is wat we lezen in vers 21: 'Jezus zag hem aan en kreeg hem lief.'

Deze yup die zo ingenomen is met zichzelf. Deze rationalist die alles op een rij heeft. Die de regels op een rij heeft en ze zonder problemen afvinkt. Gehouden, finito, klaar! Deze rijke man die zo 'n liefde heeft tot geld en goed. Voor God is er weinig moois aan. In Gods koninkrijk is hij onbruikbaar en toch: Jezus ziet hem aan en heeft hem lief. Jezus gaat houden van zo'n op zichzelf gerichte jongen.

Nu, zó is Jezus, liefde op het eerste gezicht. Liefde, niet om wie de persoon is – zo te zien een behoorlijk verwend en verwaand persoon – maar om wat *Hij voor deze persoon wil zijn, hoe Hij zijn leven wil veranderen.*

Het viel de discipelen op. Marcus vertelt het ons uit de mond van Petrus. Je zag zo dat de Meester om hem gaf. Hij had zo met hem te doen. Hij zag zo zijn nood: hij zat vast aan geld en goed en dat maakte hem doodongelukkig, al besepte hij dat niet.

Jezus heeft mensen lief.

God heeft mensen lief.

God heeft u en jou lief, laat dat diep tot je doordringen.

Ik las een getuigenis in de HTB krant over een jongen in Engeland die tot geloof in Jezus was gekomen en de titel was: 'Belief in Jesus is not about being weird, but about being loved.' (Geloof in Jezus gaat niet over vreemd zijn, maar over geliefd zijn)

Laat deze **waarheid** diep tot je doordringen: **Jezus houdt van mij! Ik ben zo blij, Jezus redde mij, Jezus houdt van mij.**

Maar Jezus houdt zoveel van ons dat hij ons bevrijdt van hebzucht, ikzucht, drankzucht, sexzucht, eerezucht. Dit kan zulke grote proporties in ons aannemen, dat het afgoden worden: ze verslinden onze tijd, onze relaties, onze spontane liefde en onze middelen. En dan kan alles een afgod worden: ons werk, de auto, kleding, sport, hobby. Op zichzelf goede zaken, maar als God niet de eerste is, als de Here Jezus niet de Here is in ons leven, het echt voor het zeggen heeft, dan hebben we geen tegenwicht.

Deze man zit vast aan geld en goed, is een materialist. Tegen hem zegt Jezus: ‘Joh, één ding ontbreekt u. Ga heen, verkoop al wat je hebt, geef het aan de armen en je zult een schat in de hemel hebben, en kom hier, *volg Mij.*’

De **1e vraag** die steeds uit deze geschiedenis gesteld wordt is: ‘vraagt de Here Jezus dit van iedereen?’ Het antwoord is: ‘nee.’ Specifiek vraagt hij dit van *deze persoon*, omdat hij zo vastzit aan geld en goed. ‘O, gelukkig’, is het antwoord. Hoezo? Gelukkig met Jezus of gelukkig met onze spullen?

Iets verderop staat dat deze rijke man sip werd van deze vraag van Jezus, want hij bezat veel spullen. En Jezus zegt dan dat rijken heel moeilijk Gods koninkrijk kunnen binnengaan, omdat ze zo gemakkelijk vastzitten aan hun spullen, geld en goed koesteren. Er is dan discussie over die kameel en het oog van de naald, maar het lijkt me dat je die beelden letterlijk moet nemen. Rijken die rijk zijn aan geld en goed en zich daarin rijk voelen, de bankrekening koesteren, de aandelen dagelijks waarderen, met plezier de toename van bezit berekenen, die hebben hetzelfde probleem om naar de hemel te gaan als een kameel die door het oog van een naald wil: dat gaat niet.

Ik vind dit, broers en zussen een probleem, voor mijzelf dan. Het streven naar meer is een kwaal van onze welvarende tijd. Ik ben bang dat we ons teveel in de luren van het materialisme laten leggen.

Wij behoren in het westen tot de 20% rijken van de wereld. We hebben veel, al verschilt dat wel per persoon.

Vanuit deze geschiedenis komt het Evangelie van bevrijding van materialisme heel duidelijk tot ons.

De diagnose is:

- Geld en goed, en liefde daartoe, ontnemt ons het vertrouwen op God.
- De macht van geld en goed, in de Bijbel de god ‘mammon’ genoemd, verleidt ons tot een trotse, zelfingenomen levenshouding. Hierdoor stoten we anderen af en kunnen we ons niet dienstbaar en helpend opstellen.
- Deze macht geeft ons de verwachting dat we gelukkig worden en we zien niet hoe druk we het hebben met onderhoud, beheer, zorg en vervanging van onderdelen. Het kost veel tijd, die we niet kunnen besteden aan God ‘s Koninkrijk.

Laten we vanuit deze geschiedenis ons afvragen: in hoeverre ben ik echt onafhankelijk van financiën? Of ben ik er afhankelijk van? Wat geef ik aan God terug? ‘Alles is van Hem, de aarde en haar volheid’, zegt Psalm 24. ‘Het zilver en het goud’, zegt Haggai 2. In het Oude Testament is het geven van tienden een grondregel, die in het Nieuwe Testament zeker niet verlaagd is. Het is een goede test om te zien in welke mate we los staan van geld en goed. Kunnen we maar zo geld weggeven? Of zit ik er toch wel behoorlijk aan vast?

De enige manier om los te komen van vastzitten aan geld en goed is het weggeven.

Je zult een schat in de hemel hebben, zegt Jezus. Ons kapitaal groeit op de hemelse bank. En dan geldt evenzeer voor ons allemaal de oproep van Jezus, niet alleen hier maar op veel plaatsen in het Evangelie: ‘kom hier, volg Mij!’

Een **2^e valkuil** die ik kort aanstip is rationalisme. We redeneren met zaken net zo lang totdat het past binnen de belevingswereld van onze natuurlijke oude mens. Is het zo verkeerd dat ik dat doe? Die en die doet het ook. En ik doe het minder vaak. De Heilige Geest roept op tot radicale navolging. Hij zegt tegen deze man: ‘geld en goed belemmeren jou om mij na te volgen, dus verkoop de handel.’ Op een andere plaats zegt Hij: ‘als iets je tot zonde verleidt, doe het radicaal weg uit je leven. Het zal je geweldig opluchten. Je zult de vrijheid van het kind zijn van God dubbel en dwars ervaren.’

Een **3^e valkuil** is wetticisme. We volgen liefdeloos regels en zijn geneigd zowel onszelf als anderen die regels op te leggen, zonder de relatie met God te leggen en de kracht door gebed en de bijstand van de Heilige Geest. We denken door het houden van regels zalig te worden en voelen wel aan dat dat niet gaat. De rijke jongen kwam niet voor niets bij de Here Jezus. Hij voelde nattigheid. Daarom zag de Here Jezus hem met liefde aan. Dat was precies wat hij en wat wie wetticistisch is ingesteld, nodig heeft: onvoorwaardelijke liefde. Liefdevolle relaties met je man, vrouw, kinderen en vrienden.

Een **4^e valkuil** is hoogmoed. Daar leg je niet zo makkelijk je vinger op. Billy Graham heeft gezegd: “een gemeente – zeker als deze langer dan 10 jaar bestaat – heeft het meest last van roddel en hoogmoed.” Ik geloof dat. Het is ook moeilijk om je zwakheden en zonde aan anderen te belijden, zoals staat in Jakobus 5. Het is moeilijk om initiatief te nemen in een verzoeningsproces, wanneer je ervaart dat de meeste schuld bij de anderen ligt. Het is niet leuk om toiletten schoon te maken als anderen gezellig babbelen of om te doen wat anderen bedacht hebben. En toch is het zo heilzaam voor ons geestelijk leven. De Here Jezus zegt na de voetwassing: “jullie hebben gezien hoe ik dit klusje gedaan heb. Ik geef jullie een voorbeeld. Doe Mij na, volg Mij na.”

De Here Jezus zit niet op fans te wachten die bewondering hebben voor zijn inzet en nederige werk. Hij roept volgelingen die zich niet laten afschrikken door valkuilen. Die niet zien op hun eigen onmogelijkheden, maar op Gods mogelijkheden. Die ziende op Jezus Christus niet tegen dingen opzien, maar er overheen zien:

- Alle dingen zijn mogelijk bij God!

Vraag is wel: ‘ben ik fan of volgeling?’
Probeer daar vanuit deze geschiedenis een antwoord op te geven.

De Here Jezus roept u, jou en mij om een volgeling te worden: ‘**volg jij Mij?**’

Wie? Ik? .....Ja, jij!

Amen.